

de have min store og varme Sympati; men der er ogsaa dem, som med Rette ere blevne kaldte „Landfistere“, det er dem, der naar efter naar spekulere paa, hvorledes de skulle stille deres Kroge og Garn for at faa Understøttelse paa Finansloven; deres Tal er vokset i de senere Aar, og jeg tror ikke, at vi gøre vel i at kæle for den Slags Bestræbelser; i hvert Fald vil jeg udtale, at det staar meget tvivlsomt for mig, om man ikke allerede er kommen for vidt med Hensyn til at bevilge Penge af Statskassen til Konsulenter, snart paa den ene og snart paa den anden Virksomhed. Jeg indrømmer, at der er adskillige af de Konsulenter, vi have, som med Dygtighed have udført deres Hverv, men jeg tror, at jeg med lige saa stor Sikkerhed tør paastaa, at adskillige af dem ville prægtig kunne undværes, uden at det skadede det fjerneste. Det synes mig dog i det hele taget, at man sætter Landbrugene for lavt ned, naar man efter i en lang Aarrække at have anvendt betydelige Summer til Landbrugsffoler for derigennem at give Landbrugsundervisning af forstellig Art til Landbefolkningen og efter at have bevilget store Summer aarlig til Landboforeninger for at faa afholdt oplysende Foredrag m. v., saa endda sætter Landboerne saa lavt ned, at man antager, at de ikke skulde kunne opdrætte deres Svin og Grise. Det forekommer mig at være et mærkeligt Standpunkt at stille sig paa. Jeg glemmer ikke, første Gang jeg hørte gamle Lars Bjørnbat ved et politisk Møde. Han afviste en Modstander med de Ord: „Denne Mand vil belære mig om Politik, og saa har han ikke saa megen Forstand, at han kan bedømme en Maanedsgris!“ Dermed var den Mand færdig, for Bønderne syntes ogsaa, at det var for ringe. Men det forekommer mig, at man gaar noget i samme Retning, naar man ikke tror, at Bønderne selv have Forstand paa, hvilke Grise man bør udtage, eller paa, hvorledes man skal fodre sine Svin for at faa det bedste Resultat ud af sit Svineopdræt. Men at en saadan sølle Assistent for 2,500 Kr. skulde kunne hjælpe og skulde kunne være den frelsende Engel for det betrængte Landbrug, saaledes som det ærede Medlem for Ribe Amts 3dje Valgkreds udtrykte sig, det tror jeg ikke paa — undskyld, at jeg her staar tvivlende! Jeg vil da ogsaa sige, at de Motiveringer, der ledsage denne Bevilling fra Ministeriets Side, ere højest aparte. Motiverne gaa jo nemlig ud paa, at man egentlig burde have en Konsulent i Svineavl, men man har set sig om i Landet og har ikke fundet en Mand, der kunde udfylde en saadan Plads; men

naar man erkender det, saa siger jeg, som Synboerne pleje at sige: Skulde vi ikke vente med at tage Hatten af, til vi se Hershabet! Der kan ikke findes omkring i Landet en Mand, der er kvalificeret til at være Konsulent, og hvad gør man saa? Saa vil man bevilge Penge til en Assistent, men hvor skal han saa sin Viden fra? Der staar i Motiverne, at han skal instruere Dyr lægerne, de Dyr læger, „som have vist Interesse og Forstaaelse af denne Sag“; men hvad er det for nogle? Jeg har ingen af dem set endnu, og det ærede Medlem fra Ribe, som nikker bifaldende til mig, gav jo Dyr lægerne en meget daarlig anbefaling med Hensyn til den Forstand, de havde paa Svin og Svineopdræt, da han, der i Dag gav os et meget interessant og instruktivt Foredrag om ambulatoriske og andre Kliniker, oplyste os om, at man i et helt Aar kun har haft 4 Svin at øve sig paa ude paa den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, og det skal ikke give Dyr lægerne nogen stor Oplysning eller Erfaring. Men naar Dyr lægerne paa den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole ikke faa den Forstand, de efter min Mening burde have paa Svin i det hele taget, saa siger jeg, hvorledes kan man da vente, at en Assistent skal være klogere end Dyr lægerne; hvor skal han have sine Oplysninger fra? Naar man skal have en Mand, der i denne Sag skulde instruere Dyr lægerne, saa skulde han dog gerne være et Hoved højere end dem, han skal belære. Men hvor han skal have faaet disse Oplysninger fra, ved jeg ikke, thi at de ikke gives paa den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole, det er vist fuldkommen rigtigt. — Man har her desuden blandet to Ting sammen. Det ærede Medlem fra Ribe sagde: De, der mene noget med al den Tale om at hjælpe det betrængte Landbrug, bør stemme for Forslaget. Det ærede Medlem gentog mange Gange under forskellige Variationer: Lad os tage imod de 2,500 Kr. Det var ret, som om Ministeren stod med 2,500 Kr. og vilde hyde af sin egen Lomme til Hjælp for det danske Landbrug. Lad os hufte paa, det er strengt taget vore egne Penge, og det er en egen Maade at hjælpe det betrængte Landbrug paa at skaffe det større Udgifter, det er en løjerlig Maade at hjælpe det paa at skaffe det flere Embeds- og Bestillingsmænd. Jeg tror ikke, at det er den rette Vej at gaa. Da jeg tror, at denne Assistent's Virksomhed er, lad mig sige det rent ud, efter min Mening det rene og store Humbug, stemmer jeg i Dag med Mindretallet, og dersom man vil gøre noget for det betrængte Landbrug, lad